

Souhrnná zpráva o potenciálu výroby biometanu v České republice a v jednotlivých krajích ČR

Ing. Jan Matějka, Ing. Jan Maňhal, Ing. Jan Štambaský, Ph.D.

Projekt CK01000131 Podmínky reálného uplatnění biometanu v dopravě

Spolufinancováno prostřednictvím Technologické agentury ČR z programu DOPRAVA 2020+

ČESKÁ REPUBLIKA – souhrn

V ČR je provozováno celkem 398 bioplynových stanic (BPS). Stávající BPS se nacházejí ve všech krajích ČR mimo Prahu. Nejvíce BPS se nachází v kraji Vysočina (73 BPS), Středočeském kraji (53 BPS) a Jihočeském kraji (47 BPS). Naopak nejméně bioplynových stanic je v kraji Libereckém (5 BPS), Karlovarském (7 BPS) a Zlínském (9).

Z celkového počtu 398 BPS je 36 zařazeno do nejlepší kategorie A. Tyto stanice jsou nejvhodnější pro budoucí výrobu biometanu (BM) z hlediska vzdálenosti připojení k vysokotlakovému (VTL) plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů.

80 bioplynových stanic je zařazeno do kategorie B, které lze připojit k VTL plynovodu a je vhodné zvažovat výrobu biometanu. Do kategorie C je zařazeno 92 bioplynových stanic, u kterých existují větší bariéry pro budoucí připojení i provoz. 113 BPS je nevhodných pro připojení, existuje mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakového plynového potrubí, proto jsou zařazeny do kategorie D, případně mají současně jiné využití pro vznikající bioplyn (kategorie E). Zbylých 77 BPS nebylo po prozkoumání terénu, vzdálenosti přípojky, místních bariér hodnoceno vůbec.

V celé České republice je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 4,96 mil. tun., z tohoto množství ale patří 2,8 mil. tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů ve všech krajích činí cca 217 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 55 mil. m³ BM na produkci veškerého SKO v krajích).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS ve všech krajích na cca 353,5 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou nejatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 185,5 mil. m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu není možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v krajích. Zbytek se dá nahradit produkcí zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně). Množství alternativních surovin se bude lišit lokálně dle dostupnosti a dle typu provozovatele BPS.

Porovnání se strategickými dokumenty

Technický potenciál je definován jako maximální množství vyprodukovaného biometanu při dosažení optimálních podmínek. Pro výrobu biometanu ve stávajících BPS činí tento potenciál přibližně 350 mil m³ BM za rok. Pro výrobu biometanu z produkovaných vhodných biologicky rozložitelných odpadů bez těžce zpracovatelného SKO platí limit 200 – 220 mil. m³ BM za rok. Tuto disproporci je však možné překlenout dalšími substráty, které jsou uznatelné dle přílohy IX směrnice 2018/2001, ovšem vždy při respektování lokálních podmínek.

Reálný potenciál výroby pokročilého biometanu lze modifikovat ve variantách ve smyslu Národního akčního plánu čisté mobility (NAP ČM)¹, který rozlišuje tři varianty:

- 1) V – PA (ProAktivní), kdy budou vytvořeny maximálně vhodné a motivující podmínky z pohledu dotací, provozní podpory, tržních pravidel, prostředí a osvěty, včetně zvýhodnění výroby biometanu oproti elektřině a teplu z bioplynu, zároveň budou rozvíjeny technologie CNG/LNG a regulováno hospodaření s odpady tak, aby byly přednostně zpracovávány na biometan
- 2) V – BAU (Business As Usual), kdy budou zachovány alespoň stávající podmínky a srovnatelné parametry pro biometan a elektřinu a teplo z bioplynu, zároveň budou dostatečně rozvíjeny technologie CNG/LNG a vytvořeno dostatečně tržní prostředí v oblasti odpadů
- 3) V – BP (Bez Podpory), kdy nebude obor podporován a zůstane stávající netransparentní prostředí dominantních hráčů v odpadovém hospodářství bez tlaku na reálné využití bioodpadů

Ve variantě V – PA lze uvažovat nevyužití technického potenciálu pouze na úrovni neochoty provozovatelů dále provozovat BPS či měnit její zaměření a v prostředí příliš velké konkurence v ORP, a to na úrovni 15 – 20 %. Lze tedy počítat s výrobou až 300 mil. m³ BM za rok, ovšem s postupným náběhem, kdy polovina z tohoto množství bude k dispozici až po roce 2030. Na druhé straně lze ve variantě V – PA počítat i s výstavbou zcela nových biometanových stanic, kdy potenciál v ORP, kde dosud nejsou BPS a je zde dostatek vhodných odpadních substrátů, dosahuje řádu 100 mil. m³ BM za rok. Celkově lze predikovat výrobu biometanu v této variantě na úrovni 200 mil. m³ v roce 2030 a 400 mil. m³ do roku 2040. To plně pokryje variantu biometanu dle NAP ČM označenou jako V – 14%, u variant biometanu s označením V – NKEP a V – BP však bude možné (a ne plně v celém časovém průběhu) pokrýt pouze scénáře bez podpory.

Uvedená varianta je velmi optimistická a již nyní je na pozadí energetické krize zřejmé, že se nebude moci plně uskutečnit (vznikají například záměry nových bioplynových stanic, ale jako zdrojů elektřiny a tepla integrovaných do průmyslových provozů, nikoliv jako zdrojů biometanu, tedy de facto konkurenční záměry).

Varianta V – BAU se promítne do výroby biometanu zejména sníženou ochotou k přechodu BPS na výrobu biometanu (pokud výnosy z elektřiny a tepla budou srovnatelné), jak vyplývá z průzkumu mezi provozovateli BPS, a bez výrazné podpory a dalších motivací nebude realizována většina obtížnějších případů (hodnocení C a D). Nové záměry budou ojedinělé. Reálně využitelný potenciál se sníží na úroveň 120 – 150 mil. m³ biometanu za rok s pomalejším náběhem. V roce 2030 tak bude k dispozici 60 mil. m³ BM za rok. Tato varianta pokryje pouze velmi střídmý scénář NAP ČM, a to V – 14%, u jiných, např. V – NKEP / V – PA zůstane pouze na čtvrtině uvažovaných objemů biometanu.

Varianta V – BP znamená, že se ochota přejít na biometan sníží na minimum, navíc řada BPS zcela ukončí činnost. Vyráběný biometan v řádu desítek mil. m³ za rok bude přednostně vyprodáván do zahraničí a tuzemská doprava ho nebude moci prakticky využívat.

-
- 1) Národní akční plán čisté mobility, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo životního prostředí (2020) – <https://www.mpo.cz/cz/prumysl/zpracovatelsky-prumysl/automobilovy-prumysl/aktualizace-narodniho-akcniho-planu-ciste-mobility--254445/>

Jihočeský kraj

V kraji je provozováno celkem 47 bioplynových stanic. Stávající BPS se nacházejí ve všech ORP kraje mimo ORP Milevsko, Vimperk a Vodňany. Nejvíce BPS se nachází v ORP Tábor (8 BPS), Jindřichův Hradec (6 BPS), Prachatice a Český Krumlov (5 BPS). Naopak nejméně bioplynových stanic je v ORP Třeboň, kde je pouze jedna.

Z celkového počtu 47 BPS jsou 4 zařazeny do nejlepší kategorie A. Tyto stanice jsou nejvhodnější pro budoucí výrobu biometanu z hlediska vzdálenosti připojení k VTL plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů. Jedná se o bioplynovou stanici Hroby, Jarošovice, Jilem a Kunžak. 7 bioplynových stanic je zařazeno do kategorie B, které lze připojit k VTL plynovodu a je vhodné zvažovat výrobu biometanu. Do kategorie C je zařazeno 6 bioplynových stanic, u kterých existují větší bariéry pro budoucí připojení i provoz. 10 BPS je nevhodných pro připojení, existuje mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakého plynového potrubí, proto jsou zařazeny do kategorie D, případně mají současně jiné využití pro vznikající bioplyn (kategorie E). Zbýlých 20 BPS nebylo po prozkoumání terénu, vzdálenosti přípojky, místních bariér hodnoceno vůbec.

V celém Jihočeském kraji je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 330 tis. tun., z tohoto množství ale patří 160 tis. tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů v kraji činí cca 24 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 4,8 mil. m³ BM na produkci veškerého SKO v kraji).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS v kraji na cca 25,5 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou nejatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 13,6 mil. m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu není možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v kraji. Zbytek se dá nahradit produkcí zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně).

V rámci všech ORP má největší potenciál pro výrobu biometanu (v rámci produkce odpadů) ORP České Budějovice, kde tato hodnota činí cca 7 mil. m³ BM/rok, dále ORP Český Krumlov (5 mil. m³ BM/rok). Naopak nejmenší potenciál mají ORP Blatná (280 tis. m³ BM/rok), Vodňany (350 tis. m³ BM/rok), Trhové Sviny (320 tis. m³ BM/rok).

V rámci bilance mezi dostupností odpadové hmoty a stávajícími BPS je nejvhodnější ORP České Budějovice, kde je vysoká produkce odpadů a stojí zde pouze 4 bioplynové stanice s menším výkonem, dalšími potenciálními ORP jsou všechny, kde není ani jedna BPS a vysoký podíl produkce odpadů (jedná se především o Vimperk). Ostatní ORP, kde jsou provozovány BPS jsou vytížená na maximum možného.

Jihomoravský kraj – BPS

V kraji je provozováno celkem 32 bioplynových stanic. Nacházejí se ve většině ORP kraje mimo ORP Brno, Bučovice, Kuřim, Kyjov, Mikulov, Pohořelice, Tišnov. Nejvíce BPS se nachází v ORP Vyškov, Hodonín, Hustopeče (4 BPS).

Z celkového počtu 32 BPS je 5 zařazeno do nejlepší kategorie A. Tyto stanice jsou nejvhodnější pro budoucí výrobu biometanu z hlediska vzdálenosti připojení k VTL plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů. Jedná se o bioplynovou stanici Korolupy, Olešnice, Švábenice, Velké Opatovice a Žerotín. 13 bioplynových stanic je zařazeno do kategorie B, které lze připojit k VTL plynovodu a je vhodné zvažovat výrobu biometanu. Do kategorie C je zařazeno 6 bioplynových stanic, u kterých existují větší bariéry pro budoucí připojení i provoz. 7 BPS je nevhodných pro připojení, existuje mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakého plynového potrubí, proto jsou zařazeny do kategorie D, případně mají současné jiné využití pro vznikající bioplyn (kategorie E). Zbylá 1 BPS (Devět Křížů – Domašov) nebyla po prozkoumání terénu, vzdálenosti přípojky, místních bariér hodnocena vůbec.

V celém Jihomoravském kraji je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 480 tis. tun., z tohoto množství ale patří 300 tis. tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů v kraji činí cca 30 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 8,7 mil. m³ BM na produkci veškerého SKO v kraji).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS v kraji na cca 43 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou nejatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 28,3 mil. m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu není možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v kraji. Zbytek se dá nahradit produkcí zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně).

V rámci všech ORP má největší potenciál pro výrobu biometanu (v rámci produkce odpadů) ORP Břeclav, kde tato hodnota činí cca 1,5 mil. m³ BM/rok, dále ORP Boskovice a Šlapanice (1,6 mil. m³ BM/rok). Naopak nejmenší potenciál mají ORP Moravský Krumlov (350 tis. m³ BM/rok), Ivančice (450 tis. m³ BM/rok), Rosice (550 tis. m³ BM/rok).

V rámci bilance mezi dostupností odpadové hmoty a stávajícími BPS je nejvhodnější ORP Břeclav, kde je vysoká produkce odpadů a stojí zde pouze 1 bioplynová stanice s menším výkonem, dalšími potenciálními ORP jsou všechny, kde není ani jedna BPS a vysoký podíl produkce odpadů (Brno, Kyjov, Tišnov). Ostatní ORP jsou vytížená na maximum možného.

Karlovarský kraj – BPS

V kraji je provozováno celkem 7 bioplynových stanic. Nacházejí se ve všech ORP kraje mimo Aš, Kraslice, Mariánské Lázně, Ostrov. Nejvíce BPS se nachází v ORP Karlovy Vary (3 BPS), Cheb a Sokolov (2 BPS).

Z celkového počtu 7 BPS jsou pouze 2 stanice zařazeny do nejlepší kategorie A (Horní Slavkov, Otročín). Tyto stanice jsou nejvhodnější pro budoucí výrobu biometanu z hlediska vzdálenosti připojení k VTL plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů.

Zbýlých 5 BPS je naprosto nevhodných pro připojení, existuje mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakého plynového potrubí, proto jsou zařazeny do kategorie D, případně nebyly vůbec hodnoceny.

V celém Karlovarském kraji je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 126 tis. tun., z tohoto množství ale patří 80 tis. tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů v kraji činí 8 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 2 mil m³ BM na produkci veškerého SKO v kraji).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS v kraji na 5 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou nejatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 1,8 mil. m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu je možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v kraji. Další možností je produkce zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně).

V rámci všech ORP má největší potenciál pro výrobu biometanu ORP Karlovy Vary, kde tato hodnota činí cca 3,6 mil. m³ BM/rok, následuje Cheb (cca 1,4 mil. m³ BM/rok). Naopak nejmenší potenciál mají ORP Kraslice (240 tis. m³ BM/rok), Aš (340 tis. m³ BM/rok).

V rámci bilance mezi dostupností odpadové hmoty a stávajícími BPS je nejvhodnější ORP Karlovy Vary, kde je vysoká produkce odpadů a stojí zde pouze 3 bioplynové stanice s menším výkonem, dalším potenciálním ORP je Ostrov, kde neexistuje ani jedna BPS.

Královéhradecký kraj – BPS

V kraji je provozováno celkem 37 bioplynových stanic. Nacházejí se ve většině ORP kraje mimo ORP Nové Město nad Metují, Dvůr Králové nad Labem. Nejvíce BPS se nachází v ORP Trutnov (6 BPS).

Z celkového počtu 37 BPS jsou 4 zařazeny do nejlepší kategorie A. Tyto stanice jsou nejhodnější pro budoucí výrobu biometanu z hlediska vzdálenosti připojení k VTL plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů. Jedná se o bioplynovou stanici Dobruška, Vlčice I, Jaroměř a Králíky. 8 bioplynových stanic je zařazeno do kategorie B, které lze připojit k VTL plynovodu a je vhodné zvažovat výrobu biometanu. Do kategorie C je zařazeno 9 bioplynových stanic, u kterých existují větší bariéry pro budoucí připojení i provoz. 11 BPS je nevhodných pro připojení, existuje mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakého plynového potrubí, proto jsou zařazeny do kategorie D. Zbýlých 5 bioplynových stanic (Jílovice, Nechanice, Bolehošť, Hláska a Dětenice) nebylo po prozkoumání terénu, vzdálenosti přípojky, místních bariér hodnocena vůbec.

V celém Královéhradeckém kraji je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 280 tis. tun., z tohoto množství ale patří 140 tis. tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů v kraji činí cca 15 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 4,3 mil. m³ BM na produkci veškerého SKO v kraji).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS v kraji na cca 38 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou nejatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 22,3 mil. m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu není možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v kraji. Zbytek se dá nahradit produkcí zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně).

V rámci všech ORP má největší potenciál pro výrobu biometanu (v rámci produkce odpadů) ORP Hradec Králové, kde tato hodnota činí cca 3,9 mil. m³ BM/rok, dále ORP Trutnov a Vrchlabí (1,8 mil. m³ BM/rok). Naopak nejmenší potenciál mají ORP Nová Paka (270 tis. m³ BM/rok), Hořice (360 tis. m³ BM/rok), Nový Bydžov (360 tis. m³ BM/rok).

V rámci bilance mezi dostupností odpadové hmoty a stávajícími BPS je nejhodnější ORP Vrchlabí, kde je vysoká produkce odpadů a stojí zde pouze 2 bioplynové stanice s menším výkonem, dalšími potenciálními ORP jsou všechny, kde není ani jedna BPS a vysoký podíl produkce odpadů (Nové Město nad Metují, Dvůr Králové nad Labem). Ostatní ORP jsou vytížená na maximum možného.

Liberecký kraj – BPS

V kraji je provozováno celkem 5 bioplynových stanic. Nacházejí se pouze ve čtyřech ORP kraje, naopak v šesti ORP nestojí ani jedna bioplynová stanice.

Z celkového počtu 5 BPS není žádná zařazena do nejlepší kategorie A. Tyto stanice jsou nevhodnější pro budoucí výrobu biometanu z hlediska vzdálenosti připojení k VTL plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů. 2 bioplynové stanice jsou zařazeny do průměrné kategorie C, u kterých existují velké bariéry pro přechod k biometanu.

Zbylé 3 BPS jsou naprosto nevhodné pro připojení, existuje mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakého plynového potrubí, proto jsou zařazeny do kategorie D, případně nebyly vůbec hodnoceny.

V celém Libereckém kraji je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 175 tis. tun., z tohoto množství ale patří 126 tis. tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů v kraji činí cca 9,5 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 3,7 mil. m³ BM na produkci veškerého SKO v kraji).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS v kraji na 2,9 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou nejatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 0 m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu je možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v kraji. Další možností je i další produkce zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně).

V rámci všech ORP má největší potenciál pro výrobu biometanu ORP Liberec, kde tato hodnota činí cca 3,6 mil. m³ BM/rok, následuje Česká Lípa (cca 1,8 mil. m³ BM/rok). Naopak nejmenší potenciál mají ORP Železný Brod (150 tis. m³ BM/rok), Semily (380 tis. m³ BM/rok), Tanvald (260 tis. m³ BM/rok).

V rámci bilance mezi dostupností odpadové hmoty a stávajícími BPS je nevhodnější ORP Česká Lípa, kde je vysoká produkce odpadů a stojí zde pouze 2 bioplynové stanice s menším výkonem, dalšími potenciálními ORP jsou Turnov a Jablonec nad Nisou, kde neexistuje ani jedna BPS.

Moravskoslezský kraj – BPS

V kraji je provozováno celkem 18 bioplynových stanic. Tento kraj je specifický nevyrovnaným rozmístěním stanic po své rozloze. Stávající BPS se nacházejí pouze v 9 ORP, ve zbylých 15 ORP není provozována ani jedna bioplynová stanice (např. Třinec, Ostrava, Karviná, Hlučín, Havířov, Bohumín, Frenštát).

Z celkového počtu 18 BPS jsou 3 zařazeny do nejlepší kategorie A. Tyto stanice jsou nejvhodnější pro budoucí výrobu biometanu z hlediska vzdálenosti připojení k VTL plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů. Jedná se o bioplynovou stanici Kylešovice, Uhlířov, Loděnice. 5 bioplynových stanic je zařazeno do kategorie B, které lze připojit k VTL plynovodu a je vhodné zvažovat výrobu biometanu. Do kategorie C jsou zařazeny 3 bioplynové stanice, u kterých existují větší bariéry pro budoucí připojení i provoz. 5 BPS je nevhodných pro připojení, existuje mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakého plynového potrubí, proto jsou zařazeny do kategorie D, případně mají současné jiné využití pro vznikající bioplyn (kategorie E). Zbylé 2 BPS (Rusín a Bohušov) nebyly po prozkoumání terénu, vzdálenosti přípojky, místních bariér hodnoceny vůbec.

V celém Moravskoslezském kraji je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 540 tis. tun., z tohoto množství ale patří 300 tis. tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů v kraji činí cca 37 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 8,7 mil. m³ BM na produkci veškerého SKO v kraji).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS v kraji na cca 17 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou nejatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 12,3 mil. m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu je možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v kraji. Další možností je produkce zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně).

V rámci všech ORP má největší potenciál pro výrobu biometanu (v rámci produkce odpadů) ORP Opava, kde tato hodnota činí cca 8 mil. m³ BM/rok, dále ORP Frýdek-Místek (2 mil. m³ BM/rok). Naopak nejmenší potenciál mají ORP Rýmařov (240 tis. m³ BM/rok), Bílovec (400 tis. m³ BM/rok), Frenštát pod Radhoštěm (350 tis. m³ BM/rok).

V rámci bilance mezi dostupností odpadové hmoty a stávajícími BPS je nejvhodnější ORP Opava, kde je vysoká produkce odpadů a stojí zde pouze 3 bioplynové stanice s menším výkonem, dalšími potenciálními ORP jsou všechny, kde není ani jedna BPS a vysoký podíl produkce odpadů (Český Těšín, Havířov, Ostrava, Třinec, Karviná). Ostatní ORP, kde jsou provozovány BPS jsou vytižena na maximum možného.

Olomoucký kraj – BPS

V kraji je provozováno celkem 26 bioplynových stanic. Stávající BPS se nacházejí ve všech ORP, kromě Hranice, Lipník nad Bečvou, Konice. Nejvíce bioplynových stanic se nachází v ORP Prostějov (8 BPS), Olomouc (6 BPS). Naopak pouze jedna BPS se nachází v ORP Zábřeh, Šumperk, Jeseník, Litovel.

Z celkového počtu 26 BPS je 6 zařazeno do nejlepší kategorie A. Tyto stanice jsou nejvhodnější pro budoucí výrobu biometanu z hlediska vzdálenosti připojení k VTL plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů. Jedná se o bioplynovou stanici Březná, Vrahovice, Hrubčice, Nový Dvůr, Určice a Troubky. 8 bioplynových stanic je zařazeno do kategorie B, které lze připojit k VTL plynovodu a je vhodné zvažovat výrobu biometanu. Do kategorie C jsou zařazeny 4 bioplynové stanice, u kterých existují větší bariéry pro budoucí připojení i provoz. 8 BPS je nevhodných pro připojení, existuje mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakého plynového potrubí, proto jsou zařazeny do kategorie D, případně mají současně jiné využití pro vznikající bioplyn (kategorie E).

V celém Olomouckém kraji je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 340 tis. tun., z tohoto množství ale patří 160 tis. tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů v kraji činí cca 25 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 4,8 mil. m³ BM na produkci veškerého SKO v kraji).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS v kraji na cca 35 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou neatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 26,2 mil. m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu není možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v kraji. Zbytek se dá nahradit produkcí zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně).

V rámci všech ORP má největší potenciál pro výrobu biometanu (v rámci produkce odpadů) ORP Olomouc, kde tato hodnota činí cca 10 mil. m³ BM/rok, dále ORP Šumperk (4,5 mil. m³ BM/rok), ORP Prostějov (3 mil. m³ BM/rok). Naopak nejmenší potenciál mají ORP Konice (200 tis. m³ BM/rok), Mohelnice (450 tis. m³ BM/rok), Uničov (470 tis. m³ BM/rok).

V rámci bilance mezi dostupností odpadové hmoty a stávajícími BPS je nejvhodnější ORP Šumperk, kde je vysoká produkce odpadů a stojí zde pouze 1 bioplynová stanice s menším výkonem, dalším potenciálním je ORP Zábřeh a Jeseník. Mezi ORP, kde je dostatek odpadů (900 tis. t/rok) a není žádná bioplynová stanice patří pouze ORP Hranice. Ostatní ORP, kde jsou provozovány BPS jsou vytížená na maximum možného.

Pardubický kraj – BPS

V kraji je provozováno celkem 38 bioplynových stanic. Stávající BPS se nacházejí ve všech ORP, kromě Králíků a České Třebové. Nejvíce bioplynových stanic se nachází v ORP Moravská Třebová (7 BPS), Vysoké Mýto a Litomyšl (6 BPS). Naopak pouze jedna BPS se nachází v ORP Přelouč, Hlinsko, Holice.

Z celkového počtu 38 BPS není žádná zařazena do nejlepší kategorie A. Tyto stanice jsou nevhodnější pro budoucí výrobu biometanu z hlediska vzdálenosti připojení k VTL plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů. 6 bioplynových stanic je zařazeno do kategorie B, které lze připojit k VTL plynovodu a je vhodné zvažovat výrobu biometanu. Do kategorie C je zařazeno 13 bioplynových stanic, u kterých existují větší bariéry pro budoucí připojení i provoz. 14 BPS je nevhodných pro připojení, existuje zde mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakého plynového potrubí, proto jsou zařazeny do kategorie D, případně mají současně jiné využití pro vznikající bioplyn (kategorie E). Zbylých 5 BPS nebylo po prozkoumání terénu, vzdálenosti přípojky, místních bariér hodnoceno vůbec.

V celém Pardubickém kraji je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 250 tis. tun., z tohoto množství ale patří 130 tis. tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů v kraji činí cca 13 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 3,8 mil. m³ BM na produkci veškerého SKO v kraji).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS v kraji na cca 37 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou nejatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 7,4 mil. m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu není možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v kraji. Zbytek se dá nahradit produkcí zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně).

V rámci všech ORP má největší potenciál pro výrobu biometanu (v rámci produkce odpadů) ORP Pardubice, kde tato hodnota činí cca 3 mil. m³ BM/rok, dále ORP Chrudim (2 mil. m³ BM/rok) a Vysoké Mýto (1 mil. m³ BM/rok). Naopak nejmenší potenciál mají ORP Králíky (170 tis. m³ BM/rok), Česká Třebová (270 tis. m³ BM/rok), Lanškroun (500 tis. m³ BM/rok).

V rámci bilance mezi dostupností odpadové hmoty a stávajícími BPS není žádné ORP vhodné pro stavbu nové bioplynové stanice, ve všech ORP je maximální vytížení v rámci odpadové hmoty a počtem stávajících BPS. Menší potenciál je v ORP, kde se nenachází ani jedna BPS (Česká Třebová, Králíky).

Plzeňský kraj – BPS

V kraji je provozováno celkem 39 bioplynových stanic. Nacházejí se ve všech ORP kraje mimo ORP Plzeň. Nejvíce BPS se nachází v ORP Kralovice (8 BPS), Přeštice (5 BPS), Domažlice (4 BPS).

Z celkového počtu 39 BPS není žádná zařazena do nejlepší kategorie A. Tyto stanice jsou nevhodnější pro budoucí výrobu biometanu z hlediska vzdálenosti připojení k VTL plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů. 4 bioplynové stanice jsou zařazeny do kategorie B, které lze připojit k VTL plynovodu a je vhodné zvažovat výrobu biometanu. Do kategorie C je zařazeno 10 bioplynových stanic, u kterých existují větší bariéry pro budoucí připojení i provoz. 12 BPS je nevhodných pro připojení, existuje mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakého plynového potrubí, proto jsou zařazeny do kategorie D, případně mají současné jiné využití pro vznikající bioplyn (kategorie E). Zbýlých 13 BPS nebylo hodnoceno vůbec po prozkoumání terénu, vzdálenosti přípojky, místních bariér.

V celém Plzeňském kraji je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 270 tis. tun., z tohoto množství ale patří 150 tis. tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů v kraji činí cca 18 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 4,4 mil. m³ BM na produkci veškerého SKO v kraji).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS v kraji na cca 24 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou neatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 6,1 mil. m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu není možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v kraji. Zbytek se dá nahradit produkcí zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně).

V rámci všech ORP má největší potenciál pro výrobu biometanu (v rámci produkce odpadů) ORP Nýřany, kde tato hodnota činí cca 2,1 mil. m³ BM/rok, dále ORP Klatovy (1,1 mil. m³ BM/rok). Naopak nejmenší potenciál mají ORP Nepomuk (170 tis. m³ BM/rok), Blovice (160 tis. m³ BM/rok), Horažďovice (240 tis. m³ BM/rok), Horšovský Týn (270 tis. m³ BM/rok).

V rámci bilance mezi dostupností odpadové hmoty a stávajícími BPS je nevhodnější ORP Nýřany, kde je vysoká produkce odpadů a stojí zde pouze 2 bioplynové stanice s menším výkonem, dalším potenciálním ORP je Plzeň, kde není ani jedna bioplynová stanice a vyšší produkce vhodných odpadů (potenciál z odpadů činí cca 8 mil. m³ BM/rok). Ostatní ORP jsou vytížená na maximum možného.

Středočeský kraj – BPS

V kraji je provozováno celkem 53 bioplynových stanic. Nacházejí se ve všech ORP kraje mimo Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, Kralupy nad Vltavou, Lysá nad Labem, Neratovice, Říčany. Nejvíce BPS se nachází v ORP Sedlčany (6 BPS), Benešov a Příbram (5 BPS), Kutná Hora, Rakovník, Mladá Boleslav (4 BPS).

Z celkového počtu 53 BPS jsou pouze 4 stanice zařazeny do nejlepší kategorie A (Hodkovice, Svatý Mikuláš, Karlovice, Hořátek). Tyto stanice jsou nejvhodnější pro budoucí výrobu biometanu z hlediska vzdálenosti připojení k VTL plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů.

5 Bioplynových stanic je zařazeno do kategorie B, jedná se o BPS Maršovice, Hostouň, Záluží, Žabovřesky, Chrást. Tyto stanice jsou vhodné pro budoucí připojení, nicméně existuje minimálně jedna významnější bariéra. 15 BPS je zařazeno do kategorie C, 11 BPS je zařazeno do kategorie D, u kterých není vhodné vůbec uvažovat o budoucím připojení a přestavbě. Zbýlých 18 BPS je naprosto nevhodných pro připojení, existuje mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakového plynového potrubí.

V celém Středočeském kraji je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 720 tis. Tun., z tohoto množství ale patří 400 tis. Tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů v kraji činí 44 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 12 mil m³ BM na produkci veškerého SKO v kraji).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS v kraji na 34 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou neatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 14,1 mil. m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu je možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v kraji. Další možností je produkce zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně).

V rámci všech ORP má největší potenciál pro výrobu biometanu ORP Černošice, kde tato hodnota činí cca 5 mil. m³ BM/rok, následuje Mladá Boleslav a Beroun (cca 3 mil. m³ BM/rok). Naopak nejmenší potenciál mají ORP Mnichovo Hradiště (350 tis. m³ BM/rok), Votice (470 tis. m³ BM/rok), Dobříš (510 tis. m³ BM/rok), Český Brod (550 tis. m³ BM/rok).

V rámci bilance mezi dostupností odpadové hmoty a stávajícími BPS je nejvhodnější ORP Beroun, kde je vysoká produkce odpadů a stojí zde pouze 1 bioplynová stanice s menším výkonem, dalším potenciálním ORP jsou Hořovice. Naopak nejmenší potenciál vykazují ORP Sedlčany, Mnichovo Hradiště, Kutná Hora, Vlašim.

Ústecký kraj – BPS

V kraji je provozováno celkem 13 bioplynových stanic. Nacházejí se pouze v osmi ORP kraje, naopak ve zbývajících 8 ORP nestojí ani jedna bioplynová stanice.

Z celkového počtu 13 BPS není žádná zařazena do nejlepší kategorie A. Tyto stanice jsou nevhodnější pro budoucí výrobu biometanu z hlediska vzdálenosti připojení k VTL plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů. 6 bioplynových stanic je zařazeno do kategorie B, které lze připojit k VTL plynovodu a je vhodné zvažovat výrobu biometanu. Do kategorie C jsou zařazeny 3 bioplynové stanice, zde existují větší bariéry pro budoucí připojení i provoz. Zbýlé 4 BPS jsou nevhodné pro připojení, existuje mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakého plynového potrubí, proto jsou zařazeny do kategorie D.

V celém Ústeckém kraji je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 412 tis. tun., z tohoto množství ale patří 230 tis. tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů v kraji činí cca 30 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 6,7 mil. m³ BM na produkci veškerého SKO v kraji).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS v kraji na 13,6 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou nejatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 8,2 mil. m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu je možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v kraji. Další možností je produkce zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně).

V rámci všech ORP má největší potenciál pro výrobu biometanu ORP Litoměřice, kde tato hodnota činí cca 8,3 mil. m³ BM/rok, následuje Ústí nad Labem (cca 4 mil. m³ BM/rok). Naopak nejmenší potenciál mají ORP Lovosice (850 tis. m³ BM/rok), Roudnice nad Labem (900 tis. m³ BM/rok).

V rámci bilance mezi dostupností odpadové hmoty a stávajícími BPS je nevhodnější ORP Ústí nad Labem, kde je vysoká produkce odpadů a stojí zde pouze 2 bioplynové stanice s menším výkonem, dalšími potenciálními ORP jsou všechny, kde není ani jedna bioplynová stanice a vyšší produkce vhodných odpadů (ORP Teplice, ORP Kadaň, ORP Rumburk).

Kraj Vysočina – BPS

V kraji je provozováno celkem 73 bioplynových stanic. Jedná se o kraj s největším počtem bioplynových stanic v České republice. Stávající BPS se nacházejí ve všech ORP kraje mimo ORP Bystřice nad Pernštejnem. Nejvíce BPS se nachází v ORP Třebíč (16 BPS), Havlíčkův Brod (15 BPS), Jihlava (10 BPS). Naopak nejméně bioplynových stanic je v ORP Humpolec a Náměšť nad Oslavou, kde je pouze jedna.

Z celkového počtu 73 BPS je 5 zařazeno do nejlepší kategorie A. Tyto stanice jsou nejvhodnější pro budoucí výrobu biometanu z hlediska vzdálenosti připojení k VTL plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů. Jedná se o bioplynovou stanici Nová Ves, Velké Meziříčí, Opatov, Plevnice a Hrotovice. 16 bioplynových stanic je zařazeno do kategorie B, které lze připojit k VTL plynovodu a je vhodné zvažovat výrobu biometanu. Do kategorie C je zařazeno 19 bioplynových stanic, u kterých existují větší bariéry pro budoucí připojení i provoz. 23 BPS je nevhodných pro připojení, existuje mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakého plynového potrubí, proto jsou zařazeny do kategorie D, případně mají současně jiné využití pro vznikající bioplyn (kategorie E). Zbýlých 10 BPS nebylo po prozkoumání terénu, vzdálenosti přípojky, místních bariér hodnoceno vůbec.

V celém kraji Vysočina je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 250 tis. tun., z tohoto množství ale patří 120 tis. tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů v kraji činí cca 15,5 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 3,5 mil. m³ BM na produkci veškerého SKO v kraji).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS v kraji na cca 65 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou nejatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 36,9 mil. m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu není možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v kraji. Zbytek se dá nahradit produkcí zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně).

V rámci všech ORP má největší potenciál pro výrobu biometanu (v rámci produkce odpadů) ORP Pelhřimov a Jihlava, kde tato hodnota činí cca 2,7 mil. m³ BM/rok, dále ORP Havlíčkův Brod (2 mil. m³ BM/rok). Naopak nejmenší potenciál mají ORP Pacov (170 tis. m³ BM/rok), Bystřice nad Pernštejnem (390 tis. m³ BM/rok), Náměšť nad Oslavou (300 tis. m³ BM/rok).

V rámci bilance mezi dostupností odpadové hmoty a stávajícími BPS neexistuje ORP, které by mělo velký potenciál, všechny ORP jsou vytížená na maximum možného. V jediném ORP, kde není bioplynová stanice (Bystřice nad Pernštejnem) není pro změnu dostatek odpadové hmoty pro reálný provoz (pouze cca 390 tis.t/rok).

Zlínský kraj – BPS

V kraji je provozováno celkem 9 bioplynových stanic. Tento kraj je specifický nevyrovnaným rozmístěním stanic po své rozloze. Stávající BPS se nacházejí pouze v 7 ORP, ve zbylých 6 ORP není provozována ani jedna bioplynová stanice (Bystřice pod Hostýnem, Luhačovice, Rožnov pod Radhoštěm, valašské Klobouky, Vizovice, Vsetín). Nejvíce BPS se nachází v ORP Uherský Brod a Otrokovice (po 2 BPS).

Z celkového počtu 9 BPS jsou 3 zařazeny do nejlepší kategorie A. Tyto stanice jsou nejvhodnější pro budoucí výrobu biometanu z hlediska vzdálenosti připojení k VTL plynovodu, bariér, vlastnických poměrů, dostupnosti odpadů. Jedná se o bioplynovou stanici Dolní Němčí, Krásno a Prusinky. 2 bioplynové stanice jsou zařazeny do kategorie B, které lze připojit k VTL plynovodu a je vhodné zvažovat výrobu biometanu (BPS Nivnice a BPS Spytihněv). Do kategorie C jsou zařazeny 2 bioplynové stanice, u kterých existují větší bariéry pro budoucí připojení i provoz. 2 BPS jsou nevhodné pro připojení, existuje mnoho významných důvodů, především vzdálenost vysokotlakého plynového potrubí, proto jsou zařazeny do kategorie D.

V celém Zlínském kraji je produkce odpadů vhodných pro zpracování v bioplynových stanicích cca 220 tis. tun., z tohoto množství ale patří 130 tis. tun směsnému komunálnímu odpadu, který je velice obtížně upravitelný pro zpracování v BPS a v našich výpočtech má malý koeficient přepočtu na tvorbu biometanu.

Potenciál teoretické produkce biometanu vyrobeného ze všech produkovaných odpadů v kraji činí cca 15 mil. m³/rok (z tohoto množství připadá 3,8 mil. m³ BM na produkci veškerého SKO v kraji).

Pokud vezmeme potenciál roční výroby BM dle výkonu BPS a dále přiřadíme jednotlivým hodnotícím kategoriím koeficienty reálné využitelnosti od 100 % v kategorii A po 40 % v kategorii D, vyjde reálný potenciál výroby biometanu ve stávajících BPS v kraji na cca 11,8 mil. m³ BM/rok. Pro zajímavost zde uvedeme celkový potenciál pouze dvou nejatraktivnějších kategorií bioplynových stanic, a to kategorie A a B, který činí 8,3 mil. m³/rok.

Z předchozích odstavců vyplývá fakt, že potenciál z výkonu je možné pokrýt potenciálem z produkovaných odpadů v kraji. Další možností je produkce zemědělských zbytků, vedlejších produktů a odpadů, které nejsou evidovány v databáze CENIA (hnůj, kejda, tráva, meziplodiny, posklizňové zbytky a podobně).

V rámci všech ORP má největší potenciál pro výrobu biometanu (v rámci produkce odpadů) ORP Zlín, kde tato hodnota činí cca 2,8 mil. m³ BM/rok, dále ORP Otrokovice a Uherské Hradiště (2 mil. m³ BM/rok). Naopak nejmenší potenciál mají ORP Valašské Klobouky (300 tis. m³ BM/rok), Luhačovice (400 tis. m³ BM/rok), Bystřice pod Hostýnem (400 tis. m³ BM/rok).

V rámci bilance mezi dostupností odpadové hmoty a stávajícími BPS je nejvhodnější ORP Zlín a Uherské Hradiště, kde je vysoká produkce odpadů a stojí zde pouze 1 bioplynová stanice s menším výkonem, dalšími potenciálními ORP jsou všechny, kde není ani jedna BPS a vysoký podíl produkce odpadů (Vizovice a Vsetín). Ostatní ORP, kde jsou provozovány BPS jsou vytížená na maximum možného.